

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake de bestrijding van salmonella en andere door voedsel overgedragen zoönoseverwekkers en houdende wijziging van de Richtlijnen 64/432/EEG, 72/462/EEG en 90/539/EEG van de Raad

(2001/C 304 E/19)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 452 def. — 2001/0177(COD)

(Door de Commissie ingediend op 1 augustus 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE
EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 152, lid 4, onder b),

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De bescherming van de volksgezondheid tegen ziekten en besmettingen die direct of indirect van dieren op de mens kunnen worden overgedragen (zoönoses) is van het aller-grootste belang.
- (2) Via voedsel overgedragen zoönoses kunnen de oorzaak zijn van menselijk leed, maar ook van economisch verlies bij de voedselproductie en voor de levensmiddelenindustrie.
- (3) Ook zoönoses die op een andere wijze dan via voedsel, vooral door wilde dieren en gezelschapsdieren, worden overgedragen, geven aanleiding tot bezorgdheid.
- (4) Richtlijn 92/117/EEG van de Raad van 17 december 1992 inzake maatregelen voor de bescherming tegen bepaalde zoönoses en bepaalde zoönoseverwekkers bij dieren en in producten van dierlijke oorsprong teneinde door voedsel overgedragen infecties en vergiftigingen te voorkomen⁽¹⁾ is vastgesteld met het oog op de invoering van systemen voor de bewaking van bepaalde zoönoses en van controles op salmonella bij pluimveekoppels.
- (5) Krachtens Richtlijn 92/117/EEG moeten de lidstaten de nationale maatregelen die zij ten uitvoer leggen om het bij deze richtlijn vastgestelde doel te bereiken, indienen bij de Commissie. De lidstaten moesten ook plannen opstellen voor de controle op salmonella's bij pluimvee. Krachtens Richtlijn 97/22/EG⁽²⁾ van de Raad tot wijziging van Richtlijn 92/117/EEG is deze verplichting evenwel geschorst in afwachting van de in artikel 15 bis van Richtlijn 92/117/EEG bedoelde herziening.
- (6) Verschillende lidstaten hebben reeds een plan voor de controle op salmonella ingediend en die plannen zijn door de Commissie goedgekeurd. Voorts dienden alle lidstaten met ingang van 1 januari 1998 de minimummaatregelen ten uitvoer te leggen die voor salmonella zijn vastgesteld in bijlage III, deel I, bij Richtlijn 92/117/EEG, en dienden zij regels op te stellen voor maatregelen om te voorkomen dat salmonella op een bedrijf wordt binnengebracht.
- (7) Deze minimummaatregelen betreffen vooral de bewaking en de controle van salmonella bij fokkoppels van de soort Gallus gallus. Wanneer besmetting met de serotypes Salmonella enteritidis of Salmonella typhimurium bij de betrokken monsters werd geconstateerd en bevestigd, moesten op grond van Richtlijn 92/117/EEG specifieke maatregelen worden genomen om de besmetting te bestrijden.
- (8) Voorschriften voor de bewaking en de bestrijding van bepaalde zoönoses bij dieren zijn reeds vastgelegd in andere communautaire regelgeving, met name Richtlijn 64/432/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens⁽³⁾, ten aanzien van rundertuberculose en runderbrucellose, en Richtlijn 91/68/EEG van de Raad van 28 januari 1991 inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer in schapen en geiten⁽⁴⁾, ten aanzien van schapen- en geitenbrucellose.
- (9) Voorts heeft Verordening (EG) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad van ... [inzake levensmiddelenhygiëne] betrekking op specifieke elementen voor de preventie, de bestrijding en de bewaking van zoönoses en zoönoseverwekkers, en bevat zij specifieke voorschriften voor de microbiologische kwaliteit van levensmiddelen.

⁽¹⁾ PB L 62 van 15.3.1993, blz. 38. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/72/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 210 van 10.8.1999, blz. 12).

⁽²⁾ PB L 113 van 30.4.1997, blz. 9.

⁽³⁾ PB 121 van 29.7.1964, blz. 1977. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/20/EG (PB L 163 van 4.7.2000, blz. 35).

⁽⁴⁾ PB L 46 van 19.2.1991, blz. 19. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 94/953/EG van de Commissie (PB L 371 van 31.12.1994, blz. 14).

- (10) Richtlijn 92/117/EEG voorziet in het verzamelen van gegevens over het vóórkomen van zoönoses en zoönoseverwekkers in diervoeders, bij dieren, in levensmiddelen en bij de mens. Hoewel de regeling inzake het verzamelen van de gegevens niet geharmoniseerd is en derhalve geen vergelijking tussen de lidstaten mogelijk maakt, vormt zij toch een basis voor de evaluatie van de huidige situatie met betrekking tot zoönoses en zoönoseverwekkers in de Gemeenschap.
- (11) Uit de in het kader van de regeling verzamelde gegevens blijkt dat de meeste gevallen van zoönoses bij de mens worden veroorzaakt door *Salmonella* spp. en *Campylobacter* spp. Het aantal gevallen van salmonellose bij de mens lijkt af te nemen, vooral die welke worden veroorzaakt door *Salmonella enteritidis* en *Salmonella typhimurium*, waaruit mag worden geconcludeerd dat de in de Gemeenschap genomen bestrijdingsmaatregelen hiertegen succes hebben gehad. Toch wordt aangenomen dat vele gevallen niet worden gemeld en dat de verzamelde gegevens bijgevolg geen volledig beeld van de situatie geven.
- (12) Het Wetenschappelijk Comité voor veterinaire maatregelen in verband met de volksgezondheid heeft, in zijn advies inzake zoönoses van 12 april 2000, gesteld dat de huidige maatregelen voor de bestrijding van door voedsel overgedragen zoönoses ontoereikend zijn en dat de epidemiologische gegevens die momenteel door de lidstaten worden verzameld, onvolledig en niet helemaal vergelijkbaar zijn. Derhalve heeft het comité aanbevolen de bewakingsvoorschriften te verbeteren en heeft het mogelijke maatregelen inzake risicobeheer voorgesteld.
- (13) Daarom moeten de bestaande regelingen voor de bestrijding van bepaalde zoönoseverwekkers worden verbeterd. Terzelfder tijd zullen de bij Richtlijn 92/117/EEG vastgestelde systemen voor bewaking en gegevensverzameling worden vervangen door de bepalingen die zijn vastgelegd in Richtlijn ... van het Europees Parlement en de Raad van ... [inzake de bewaking van zoönoses en zoönoseverwekkers en houdende wijziging van Beschikking 90/424/EEG van de Raad en intrekking van Richtlijn 92/117/EEG van de Raad].
- (14) Als beginsel moet worden vastgesteld dat de bestrijdingsmaatregelen betrekking moeten hebben op de hele voedselketen, van bij de boer tot op het bord.
- (15) In het algemeen moeten de in de communautaire regelgeving inzake diervoeders, diergezondheid en levensmiddelenhygiëne vastgestelde voorschriften van toepassing zijn op die bestrijdingsmaatregelen.
- (16) Voor bepaalde zoönoses en zoönoseverwekkers moeten evenwel specifieke bestrijdingsvoorschriften worden vastgesteld.
- (17) Die specifieke bestrijdingsvoorschriften moeten worden gebaseerd op de doelstellingen inzake het terugdringen van de prevalentie van zoönoses en zoönoseverwekkers.
- (18) De doelstellingen moeten voor zoönoses en zoönoseverwekkers bij dieren worden vastgesteld met inachtneming van de incidentie en de epidemiologische tendensen bij dieren en bij mensen, de ernst voor mensen, de potentiële economische gevolgen op het gebied van de gezondheidszorg en voor de levensmiddelenbedrijven, en het bestaan van adequate maatregelen om de prevalentie terug te dringen. Indien nodig kunnen ook doelstellingen worden vastgesteld voor andere delen van de voedselketen.
- (19) Om de doelstellingen tijdig te kunnen verwezenlijken, moeten de lidstaten specifieke bestrijdingsprogramma's opzetten die door de Gemeenschap moeten worden goedgekeurd.
- (20) De voornaamste verantwoordelijkheid voor de veiligheid van levensmiddelen dient bij de levensmiddelenbedrijven te berusten. De lidstaten moeten derhalve het opzetten van bestrijdingsprogramma's op bedrijfsniveau stimuleren.
- (21) Het kan gebeuren dat lidstaten of levensmiddelenbedrijven in het kader van hun bestrijdingsprogramma's specifieke bestrijdingsmethoden wensen te gebruiken. Bepaalde methoden evenwel zijn misschien niet acceptabel, in het bijzonder omdat zij het bereiken van het gestelde doel in het algemeen in de weg staan, omdat zij specifiek interfereren met noodzakelijke testmethoden, of omdat zij aanleiding geven tot potentiële risico's voor de volksgezondheid. Daarom moet worden voorzien in adequate procedures waardoor de Commissie kan besluiten dat bepaalde bestrijdingsmethoden niet in het kader van bestrijdingsprogramma's mogen worden gebruikt.
- (22) Bestaande of nieuwe bestrijdingsmethoden vallen niet altijd onder een specifieke communautaire regelgeving inzake goedkeuring van producten, maar kunnen misschien wel bijdragen tot het bereiken van de doelstellingen inzake het terugdringen van de prevalentie van bepaalde zoönoses en zoönoseverwekkers. Daarom moet de Commissie over de bevoegdheid beschikken om het gebruik van die methoden op communautair niveau eventueel toe te staan.

(23) Het is van cruciaal belang dat bij het herbevolken uitsluitend dieren worden gebruikt die komen uit koppels of beslagen die overeenkomstig deze verordening zijn gecontroleerd. De in het kader van een specifiek bestrijdingsprogramma verkregen testresultaten moeten worden meegedeeld aan de koper van de dieren. Daartoe moeten specifieke voorschriften worden opgenomen in de desbetreffende communautaire regelgeving inzake het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen, met name betreffende partijen levende dieren en broedeieren. Richtlijn 64/432/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens, Richtlijn 72/462/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake gezondheidsvraagstukken en veterinairerechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen, varkens, schapen en geiten, van vers vlees of van vleesproducten uit derde landen⁽¹⁾ en Richtlijn 90/539/EEG van de Raad van 15 oktober 1990 tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van pluimvee en broedeieren⁽²⁾ moeten dienovereenkomstig worden aangepast.

(24) Wat de bestrijding van salmonella betreft, duidt de beschikbare informatie erop dat pluimvee producten een belangrijke bron van salmonellose bij de mens zijn. De bestrijdingsmaatregelen moeten daarom worden toegepast op de productie van deze producten en op die manier de krachtens Richtlijn 92/117/EEG van de Raad getroffen maatregelen uitbreiden. Wat de productie van consumptie-eieren betreft, is het van belang dat er specifieke maatregelen worden vastgesteld betreffende het in de handel brengen van producten afkomstig van koppels waarvan niet aan de hand van tests is vastgesteld dat zij vrij van de betrokken salmonella's zijn. Wat pluimveevlees betreft, is het streven naar een redelijke garantie is dat het in de handel gebrachte pluimveevlees vrij is van de betrokken salmonella's. Voor exploitanten van een levensmiddelenbedrijf moet er een overgangperiode komen zodat zij zich aan de beoogde maatregelen kunnen aanpassen; deze maatregelen kunnen later naar aanleiding van wetenschappelijke risico-evaluaties verder worden aangepast. Te zijner tijd moeten gelijkwaardige garanties van derde landen worden verlangd.

(25) Er dienen nationale en communautaire referentielaboratoria te worden aangewezen om advies en assistentie te verlenen inzake aangelegenheden die binnen het toepassingsgebied van deze verordening vallen.

(26) Om de uniforme toepassing van deze verordening te garanderen, moet worden voorzien in de organisatie van communautaire audits en controles overeenkomstig Beschikking 98/139/EG van de Commissie van 4 februari 1998 houdende enige bepalingen inzake de door deskun-

digen van de Commissie in de lidstaten op veterinaire gebied verrichte controles ter plaatse⁽³⁾ en Beschikking 98/140/EG van de Commissie van 4 februari 1998 houdende enige bepalingen inzake de door deskundigen van de Commissie in derde landen op veterinaire gebied verrichte controles ter plaatse⁽⁴⁾.

(27) Voorzien moet worden in de nodige procedures om sommige bepalingen van deze verordening aan te passen aan de technische en wetenschappelijke vooruitgang en om de nodige uitvoerings- en overgangsmaatregelen vast te stellen.

(28) Aangezien bovenbedoelde maatregelen maatregelen van algemene strekking zijn als bedoeld in artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽⁵⁾, moeten zij worden vastgesteld volgens de in artikel 5 van dat besluit vastgestelde regelgevingsprocedure. De Commissie dient te worden bijgestaan door het Comité voor voedselveiligheid en diergezondheid dat is opgericht bij Verordening (EG) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad van ... [tot vaststelling van de algemene beginselen en vereisten van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Voedselautoriteit en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden],

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

INLEIDENDE BEPALINGEN

Artikel 1

Doel en toepassingsgebied

1. Deze verordening heeft ten doel erop toe te zien dat adequate en doeltreffende maatregelen worden getroffen voor de bestrijding van salmonella en andere zoönoseverwekkers teneinde de prevalentie ervan en het risico voor de volksgezondheid te verminderen.

2. Deze verordening betreft:

- de vastlegging van doelstellingen voor de vermindering van de prevalentie van bepaalde zoönoses bij dierpopulaties, vooral in het stadium van de primaire dierlijke productie, maar zo nodig ook in andere stadia van de voedselketen;
- de goedkeuring van door de lidstaten en door exploitanten van een levensmiddelenbedrijf vastgestelde specifieke bestrijdingsprogramma's;

⁽¹⁾ PB L 302 van 31.12.1972, blz. 28. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn (EG) nr. 97/79 (PB L 24 van 30.1.1998, blz. 31).

⁽²⁾ PB L 303 van 31.10.1990, blz. 6. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2000/505/EG van de Commissie (PB L 201 van 9.8.2000, blz. 8).

⁽³⁾ PB L 38 van 12.2.1998, blz. 10.

⁽⁴⁾ PB L 38 van 12.2.1998, blz. 14.

⁽⁵⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

- c) de vaststelling van specifieke voorschriften inzake bepaalde bestrijdingsmethoden die worden toegepast om de prevalentie van zoönoses en zoönoseverwekkers te verminderen;
- d) de vaststelling van voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer van bepaalde dieren en producten daarvan uit derde landen.

Artikel 2

Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

- 1. „zoönose”: ziekte en/of besmetting die langs natuurlijke weg direct of indirect van dieren op de mens kan worden overgedragen;
- 2. „zoönoseverwekker”: virus, bacterie, schimmel, parasiet of andere biologische entiteit waardoor een zoönose kan worden veroorzaakt;
- 3. „levensmiddelenbedrijf”: een bedrijf zoals omschreven in artikel 2 van Verordening (EG) nr. .../... [inzake levensmiddelenhygiëne];
- 4. „exploitant van een levensmiddelenbedrijf”: de persoon of personen die ervoor verantwoordelijk is/zijn dat aan de bij deze verordening vastgestelde eisen wordt voldaan in het levensmiddelenbedrijf waarover hij/zij de leiding heeft/hebben;
- 5. „prevalentie”: het aantal gevallen waarin een epidemiologische eenheid positief is bevonden voor een bepaalde zoönose of zoönoseverwekker in een bepaalde populatie over een duidelijk afgebakende periode;
- 6. „beslag”: een dier of een groep dieren als omschreven in artikel 2, lid 2, onder a), van Richtlijn 64/432/EEG;
- 7. „koppel”: een dier of een groep dieren als omschreven in artikel 2, tweede alinea, punt 7, van Richtlijn 90/539/EEG;
- 8. „primaire productie”: de productie zoals omschreven in artikel 2 van Verordening (EG) nr. .../... [inzake levensmiddelenhygiëne].

Artikel 3

Bevoegde autoriteiten

- 1. Elke lidstaat wijst zijn bevoegde autoriteit in het kader van deze verordening aan en stelt de Commissie daarvan in kennis.
- 2. De bevoegde autoriteit is verantwoordelijk voor:
 - a) het opstellen van de in artikel 5, lid 1, bedoelde programma's en het voorbereiden van eventuele wijzigingen daarvan die nodig kunnen blijken in het licht van de beschikbare gegevens en resultaten;
 - b) het verzamelen van de gegevens die nodig zijn voor de evaluatie van de aangewende middelen en van de resultaten

die zijn verkregen bij de uitvoering van de nationale bestrijdingsprogramma's als bedoeld in artikel 5 en het jaarlijks toezenden van deze gegevens en resultaten, inclusief de resultaten van eventuele onderzoeken, aan de Commissie en de Europese Voedselautoriteit, uiterlijk op 31 mei van het daaropvolgende jaar, overeenkomstig de krachtens artikel 9, lid 1, van Richtlijn .../.../EG [inzake de bewaking van zoönoses en zoönoseverwekkers en houdende wijziging van Beschikking 90/424/EEG van de Raad en intrekking van Richtlijn 92/117/EEG van de Raad] vastgestelde voorschriften;

- c) het uitvoeren van regelmatige controles van levensmiddelenbedrijven om na te gaan of de bepalingen van deze verordening in acht worden genomen.

HOOFDSTUK II

COMMUNAUTAIRE DOELSTELLINGEN

Artikel 4

Communautaire doelstellingen inzake het verminderen van de prevalentie van zoönoses en zoönoseverwekkers

- 1. Er worden communautaire doelstellingen voor het verminderen van de prevalentie van de in bijlage I, deel A, kolom 1, genoemde zoönoses en zoönoseverwekkers bij de populaties die zijn opgenomen in bijlage I, deel A, kolom 2, vastgelegd, met inachtneming van:
 - a) de ervaring die is opgedaan in het kader van de bestaande nationale maatregelen;
 - b) de informatie die aan de Commissie of de Europese Voedselautoriteit is verstrekt uit hoofde van de bestaande communautaire voorschriften, in het bijzonder in het kader van de verslagen als bedoeld in artikel 9, lid 1, van Richtlijn .../.../EG [inzake de bewaking van zoönoses en zoönoseverwekkers en houdende wijziging van Beschikking 90/424/EEG van de Raad en intrekking van Richtlijn 92/117/EEG van de Raad];
 - c) de in bijlage I, deel B, vastgestelde criteria.

Indien nodig kan bijlage I volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure worden gewijzigd en kan worden besloten dat er communautaire doelstellingen worden vastgelegd voor andere stadia van de voedselketen.

- 2. De communautaire doelstellingen omvatten ten minste de in bijlage I, deel C, aangegeven bijzonderheden.
- 3. De communautaire doelstellingen worden voor de eerste keer vastgelegd vóór de in bijlage I, deel A, vierde kolom, aangegeven data. De doelstellingen, en eventuele wijzigingen daarvan, worden vastgelegd volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure, na raadpleging van de Europese Voedselautoriteit.

4. Onverminderd de communautaire voorschriften inzake diervoeding, diergezondheid en levensmiddelenhygiëne moet de terugdringing van de prevalentie van de zoönoses en zoönoseverwekkers die zijn vermeld in bijlage I, verlopen volgens de in deze verordening vastgestelde voorschriften en alle daaruit voortvloeiende voorschriften.

HOOFDSTUK III

BESTRIJDINGSPROGRAMMA'S

Artikel 5

Nationale bestrijdingsprogramma's

1. De lidstaten stellen, met name in het licht van de in artikel 4 bedoelde communautaire doelstellingen en van de geografische verspreiding van zoönoses op hun grondgebied, nationale bestrijdingsprogramma's vast voor elke in de lijst in bijlage I opgenomen zoönose en zoönoseverwekker.

2. De nationale bestrijdingsprogramma's moeten zonder onderbreking worden uitgevoerd en een looptijd hebben van ten minste drie opeenvolgende jaren.

3. De nationale bestrijdingsprogramma's moeten:

- a) voorzien in de opsporing van zoönoses en zoönoseverwekkers overeenkomstig de in bijlage II vastgestelde eisen en minimumbemonsteringsvoorschriften;
- b) de verantwoordelijkheden vastleggen van de betrokken exploitanten van een levensmiddelenbedrijf, vooral met betrekking tot het in artikel 7 bedoelde bestrijdingsprogramma;
- c) aangeven welke bestrijdingsmaatregelen moeten worden genomen ingeval zoönoses en zoönoseverwekkers worden opgespoord, in het bijzonder ter bescherming van de volksgezondheid, met inbegrip van de in bijlage II vermelde maatregelen;
- d) de mogelijkheid bieden om de voortgang van de nationale bestrijdingsprogramma's te kunnen evalueren en de programma's eventueel te herzien, vooral in het licht van de resultaten die zijn verkregen bij de opsporing van zoönoses en zoönoseverwekkers.

4. De nationale bestrijdingsprogramma's moeten betrekking hebben op ten minste de volgende stadia van de voedselketen:

- a) de productie van diervoeders;
- b) de primaire dierlijke productie;
- c) de verwerking en bereiding van levensmiddelen van dierlijke oorsprong.

5. De nationale bestrijdingsprogramma's moeten waar van toepassing bepalingen bevatten met betrekking tot de testmethoden en de criteria aan de hand waarvan de resultaten van die tests worden beoordeeld, voor het testen van op het nationale grondgebied geteste dieren en broedeieren in het kader van de officiële controles als bedoeld in bijlage II, deel A, punt 1.6.

6. De in bijlage II vastgestelde eisen en minimumbemonsteringsvoorschriften kunnen volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure worden gewijzigd.

7. Uiterlijk 6 maanden nadat de in artikel 4 bedoelde communautaire doelstellingen zijn vastgelegd, dienen de lidstaten bij de Commissie een nationaal bestrijdingsprogramma in en lichten de uit te voeren maatregelen toe.

Artikel 6

Goedkeuring van de nationale bestrijdingsprogramma's

1. Binnen zes maanden na de indiening van een nationaal bestrijdingsprogramma bepaalt de Commissie of het in overeenstemming is met de toepasselijke voorschriften en met name met deze verordening. De Commissie kan een lidstaat verzoeken een programma te wijzigen of aan te vullen teneinde het met de voorschriften in overeenstemming te brengen. Zodra de Commissie heeft geconstateerd dat een programma in overeenstemming is met de voorschriften, wordt dat programma goedgekeurd volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure.

2. Wijzigingen in een reeds overeenkomstig lid 1 goedgekeurd programma in verband met de ontwikkeling van de situatie in de betrokken lidstaat, met name in het licht van de resultaten als bedoeld in artikel 5, lid 3, onder d), kunnen volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure worden goedgekeurd.

3. Wanneer de Commissie een lidstaat om aanvullende informatie heeft verzocht, wordt de in lid 1 genoemde termijn van zes maanden opgeschort totdat de informatie is meegedeeld.

Artikel 7

Bestrijdingsprogramma's van exploitanten van een levensmiddelenbedrijf

1. De lidstaten zetten exploitanten van een levensmiddelenbedrijf of organisaties die dergelijke exploitanten vertegenwoordigen, die de volledige verantwoordelijkheid dragen voor de productie van bepaalde dieren of producten van dierlijke oorsprong, ertoe aan een of meer bestrijdingsprogramma's op te stellen.

Deze bestrijdingsprogramma's moeten ten minste betrekking hebben op de productie van diervoeders en de primaire dierlijke productie.

2. Exploitanten van een levensmiddelenbedrijf of representatieve organisaties daarvan leggen hun bestrijdingsprogramma's en alle wijzigingen daarvan ter goedkeuring voor aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar ze zijn gevestigd. Indien de primaire productie plaatsvindt in verschillende lidstaten, worden deze programma's voor elke lidstaat afzonderlijk goedgekeurd.

3. De bevoegde autoriteit keurt de op grond van artikel 2 ingediende bestrijdingsprogramma's alleen goed indien zij er, na een inspectiebezoek, van overtuigd is dat de bestrijdingsprogramma's voldoen aan de minimeisen die zijn vastgelegd in bijlage II, voorzover deze eisen van toepassing zijn, en in overeenstemming zijn met de doelstellingen van de relevante nationale bestrijdingsprogramma's.

4. De lidstaten houden lijsten bij van de goedgekeurde bestrijdingsprogramma's van exploitanten van een levensmiddelenbedrijf of de representatieve organisaties daarvan.

Die lijsten worden op verzoek aan de Commissie ter beschikking gesteld.

5. Exploitanten van een levensmiddelenbedrijf of representatieve organisaties daarvan delen de resultaten van de bestrijdingsprogramma's regelmatig mee aan de bevoegde autoriteiten.

HOOFDSTUK IV

BESTRIJDINGSMETHODEN

Artikel 8

Specifieke bestrijdingsmethoden

1. Op initiatief van de Commissie of op verzoek van een lidstaat en indien nodig na raadpleging van de Europese Voedselautoriteit kan volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure het volgende worden vastgesteld:

- a) besluiten dat specifieke bestrijdingsmethoden kunnen worden toegepast met het oog op het terugdringen van de prevalentie van zoönoses en zoönoseverwekkers in het stadium van de primaire dierlijke productie en in andere stadia van de voedselketen;
- b) voorschriften voor de wijze waarop de onder a) bedoelde methoden mogen worden gebruikt;
- c) uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de nodige documenten en procedures, alsmede minimumeisen voor de onder a) bedoelde methoden;
- d) besluiten dat bepaalde specifieke bestrijdingsmethoden niet in het kader van de bestrijdingsprogramma's mogen worden gebruikt.

2. Het bepaalde in lid 1, onder a), b) en c), is niet van toepassing op de methoden waarbij stoffen of technieken worden gebruikt die vallen onder de communautaire regelgeving inzake diervoeders, levensmiddelenadditieven of diergeneesmiddelen.

HOOFDSTUK V

HANDELSVERKEER

Artikel 9

Intracommunautair handelsverkeer

1. Uiterlijk met ingang van de in bijlage I, deel A, vijfde kolom, vastgestelde data worden koppels en beslagen van oorsprong van de in de tweede kolom genoemde diersoorten onderzocht op de in de eerste kolom vermelde zoönoses en zoönoseverwekkers, voordat de levende dieren of broedeieren uit het levensmiddelenbedrijf van herkomst worden verzonden. De data en de resultaten van de tests worden opgenomen in de

desbetreffende gezondheidscertificaten, zoals bepaald bij Richtlijn 64/432/EEG of Richtlijn 90/539/EEG.

2. Onverminderd de specifieke voorschriften betreffende de controle op salmonella bij bepaalde koppels, zoals vastgelegd in bijlage II, kan de lidstaat van bestemming volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure worden toegestaan om gedurende een overgangsperiode te eisen dat de resultaten van de tests die moeten worden vermeld in de betrokken gezondheidscertificaten voor partijen dieren en broedeieren die in de lidstaat van verzending zijn getest, aan dezelfde criteria voldoen als de lidstaat van bestemming in zijn eigen programma overeenkomstig artikel 5, lid 5, heeft vastgesteld voor partijen die binnen zijn grondgebied worden verzonden.

Deze toestemming kan volgens dezelfde procedure worden ingetrokken.

3. Onverminderd het bepaalde in artikel 5, lid 6, kunnen volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure specifieke voorschriften worden vastgesteld betreffende het vaststellen van de in artikel 5, lid 5, en in lid 2 bedoelde criteria door de lidstaten.

4. Het bepaalde in de leden 1 en 2 is niet van toepassing op de verzending van eieren die bestemd zijn om te worden verpakt of verwerkt.

Artikel 10

Invoer uit derde landen

1. Met ingang van de in bijlage I, deel A, vijfde kolom, aangegeven data hangt de toelating of handhaving op de in de communautaire regelgeving opgenomen lijsten van derde landen voor de betrokken diersoort of categorie, waaruit de lidstaten de onder deze verordening vallende dieren of broedeieren mogen invoeren, af van de indiening door het betrokken derde land bij de Commissie van een programma dat gelijkwaardig is aan de in artikel 5 bedoelde programma's. Het programma dient bijzonderheden te verstrekken over de door het betrokken land geboden garanties ten aanzien van inspecties en controles inzake zoönoses en zoönoseverwekkers. Die garanties moeten ten minste gelijkwaardig zijn aan de door deze verordening geboden garanties.

2. Deze programma's worden goedgekeurd volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure, op voorwaarde dat de gelijkwaardigheid van de in het kader van het programma beschreven maatregelen en de toepasselijke voorschriften uit hoofde van de communautaire wetgeving objectief aangetoond wordt. Andere dan de bij deze verordening vastgestelde garanties kunnen volgens dezelfde procedure worden toegestaan, op voorwaarde dat zij niet gunstiger zijn dan die welke gelden voor het intracommunautaire handelsverkeer.

3. Voor derde landen waarmee een regelmatig handelsverkeer bestaat, is het bepaalde in artikel 5, lid 7, en artikel 6, leden 1 en 3, betreffende de termijnen voor de indiening en goedkeuring van de programma's van toepassing. Voor derde landen waarmee het handelsverkeer pas tot stand gebracht is of hervat, gelden de termijnen van artikel 6.

4. Koppels en beslagen van oorsprong van de in bijlage I, deel A, tweede kolom, genoemde diersoorten worden onderzocht op de in de eerste kolom vermelde zoönoses en zoönoseverwekkers, voordat de levende dieren of broedeieren uit het levensmiddelenbedrijf van herkomst worden verzonden. De datum en het resultaat van het onderzoek worden op de betrokken invoercertificaten vermeld; de modellen daarvoor in de communautaire regelgeving zullen dienovereenkomstig worden gewijzigd.

5. De lidstaat van bestemming kan volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure worden toegestaan om gedurende een overgangperiode te eisen dat de resultaten van de in lid 4 bedoelde tests aan dezelfde criteria voldoen als die lidstaat in zijn eigen programma overeenkomstig artikel 5, lid 5, heeft vastgesteld. De toestemming kan worden ingetrokken en onverminderd het bepaalde in artikel 5, lid 6, kunnen volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure specifieke voorschriften worden vastgesteld betreffende het vaststellen van dergelijke criteria.

6. De toelating of handhaving op de in de communautaire regelgeving opgenomen lijsten van derde landen voor de betrokken productcategorie, waaruit de lidstaten de onder deze verordening vallende producten mogen invoeren, hangt af van de verstrekking door het betrokken derde land aan de Commissie van garanties die gelijkwaardig zijn aan de door deze verordening geboden garanties.

HOOFDSTUK VI

LABORATORIA

Artikel 11

Referentielaboratoria

1. Volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure worden de communautaire referentielaboratoria aangewezen voor de analyse van en het testen op de zoönoses en zoönoseverwekkers die zijn vermeld in de lijst in bijlage I.

2. De verantwoordelijkheden en taken van de communautaire referentielaboratoria, in het bijzonder wat betreft de coördinatie van hun werkzaamheden met die van de nationale referentielaboratoria, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 14, lid 2.

3. De lidstaten wijzen de nationale referentielaboratoria aan voor de zoönoses en zoönoseverwekkers die zijn vermeld in de lijst in bijlage I. De naam en het adres van de laboratoria worden meegedeeld aan de Commissie.

4. Volgens de procedure van artikel 14, lid 2, kunnen bepaalde verantwoordelijkheden en taken van de nationale referentielaboratoria worden vastgesteld, in het bijzonder wat betreft de coördinatie van hun werkzaamheden met die van de relevante laboratoria in de lidstaten.

Artikel 12

Erkenning van laboratoria, kwaliteitsvoorschriften en erkende testmethoden

1. De laboratoria die deelnemen aan de op grond van de artikelen 5 en 7 vastgestelde bestrijdingsprogramma's, en waar

monsters worden geanalyseerd met het oog op de opsporing van zoönoses en zoönoseverwekkers die zijn vermeld in de lijst in bijlage I, worden door de bevoegde autoriteit erkend.

2. De lidstaten zien erop toe dat de in lid 1 bedoelde laboratoria uiterlijk op 1 januari 2005 een kwaliteitsborgingssysteem toepassen dat beantwoordt aan de eisen van EN/ISO-norm 17025.

De laboratoria nemen regelmatig deel aan ringonderzoeken die worden georganiseerd of gecoördineerd door het nationale referentielaboratorium.

3. De tests op de aanwezigheid van zoönoses en zoönoseverwekkers die zijn vermeld in de lijst in bijlage I worden uitgevoerd met als referentiemethoden de methoden en protocollen die zijn aanbevolen door de internationale normalisatieorganisaties.

Alternatieve methoden mogen worden gebruikt als die overeenkomstig internationaal erkende voorschriften zijn gevalideerd en resultaten opleveren die gelijkwaardig zijn aan de resultaten van de desbetreffende referentiemethode.

Zo nodig kunnen volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure andere testmethoden worden goedgekeurd.

HOOFDSTUK VII

TENUITVOERLEGGING

Artikel 13

Wijziging van de bijlagen, uitvoeringsmaatregelen en overgangsmatregelen

Volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure kunnen, indien nodig na raadpleging van de Europese Voedselautoriteit, de bijlagen worden gewijzigd of de nodige overgangsmatregelen of uitvoeringsmaatregelen, met inbegrip van de noodzakelijke wijzigingen in de desbetreffende gezondheidscertificaten, worden vastgesteld.

Artikel 14

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Comité voor voedselveiligheid en diergezondheid dat is opgericht bij Verordening (EG) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad van ... [tot vaststelling van de algemene beginselen en vereisten van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Voedselautoriteit en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden].

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van toepassing, met inachtneming van de artikelen 7 en 8 van dat besluit.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt drie maanden.

HOOFDSTUK VIII

ALGEMENE EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 15

Communautaire controles

De Commissie verricht, overeenkomstig de Beschikkingen 98/139/EG en 98/140/EG, controles ter plaatse in de lidstaten en in derde landen teneinde erop toe te zien dat deze verordening, de op grond daarvan vastgestelde voorschriften en eventuele vrijwaringsmaatregelen op uniforme wijze worden toegepast.

Artikel 16

Wijziging van Richtlijn 64/432/EEG

Aan artikel 3, lid 2, van Richtlijn 64/432/EEG wordt een punt f) toegevoegd, luidende:

„f) zij moeten waar van toepassing gecontroleerd zijn overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad (*) [deze verordening];

(*) PB L ...”.

Artikel 17

Wijziging van Richtlijn 72/462/EEG

Aan artikel 6 van Richtlijn 72/462/EEG wordt een lid 7 toegevoegd, luidende:

„7. Levende dieren moeten komen uit derde landen waar de voorschriften inzake de bestrijding van zoönoses en zoönoseverwekkers gelijkwaardig zijn aan die welke zijn

vastgesteld bij Verordening (EG) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad (*) [deze verordening].

(*) PB L ...”.

Artikel 18

Wijziging van Richtlijn 90/539/EEG

Richtlijn 90/539/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. aan artikel 6, lid 1, wordt een punt d) toegevoegd, luidende:

„d) zij moeten gecontroleerd zijn overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad (*) [deze verordening];

(*) PB L ...”;

2. aan artikel 10 wordt een punt e) toegevoegd, luidende:

„e) dat gecontroleerd is overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad [deze verordening];

3. aan artikel 21, lid 2, wordt een punt h) toegevoegd, luidende:

„h) de overeenstemming met de communautaire voorschriften inzake de bestrijding van zoönoses en zoönoseverwekkers”.

Artikel 19

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

BIJLAGE I

A. Zoönoses en zoönoseverwekkers waarvoor op communautair niveau doelstellingen inzake vermindering van de prevalentie worden vastgelegd op grond van artikel 4

1. Zoönose/zoönoseverwekker	2. Dierpopulatie	3. Stadium van de voedselketen	4. Doelstelling uiterlijk vastleggen op	5. Tests en certificatie voor het handelsverkeer verplicht met ingang van
Salmonella, alle serotypes die van belang zijn voor de volksgezondheid ^(a)	Vermeerderingskoppels van Gallus gallus	Primaire productie	31.12.2003	1.1.2005
Salmonella enteritidis en Salmonella typhimurium	Legkippen	Primaire productie	31.12.2004	1.1.2006
Salmonella, alle serotypes die van belang zijn voor de volksgezondheid ^(a)	Slachtkuikens	Primaire productie	31.12.2005	1.1.2007
Salmonella, alle serotypes die van belang zijn voor de volksgezondheid ^(a)	Kalkoenen	Primaire productie	31.12.2006	1.1.2008
Salmonella, alle serotypes die van belang zijn voor de volksgezondheid ^(a)	Beslagen fokvarkens	Primaire productie	31.12.2006	1.1.2008

^(a) De serotypes worden vastgelegd wanneer de doelstelling wordt vastgesteld.

B. Criteria voor het vaststellen van de lijst van zoönoses en de stadia van de voedselketen in deel A

Indien nodig kunnen zoönoses of zoönoseverwekkers worden toegevoegd of geschrapt of kunnen andere stadia van de voedselketen worden gespecificeerd, vooral met inachtneming van:

- hun vóórkomen bij dieren en bij mensen, in voeder en in levensmiddelen,
- de ernst ervan voor de mens,
- de economische gevolgen op het gebied van gezondheidszorg en voor levensmiddelenbedrijven,
- epidemiologische tendensen bij dieren, bij de mens, in diervoeders en in levensmiddelen, en
- de beheerskeuzen in het relevante stadium van de doelstelling.

C. Bijzonderheden over de doelstellingen

De communautaire doelstellingen als bedoeld in artikel 4, lid 1, bestaan ten minste uit:

1. Een numerieke uitdrukking van
 - a) het maximumpercentage epidemiologische eenheden dat positief blijft en/of
 - b) het minimumpercentage waarmee het aantal positieve epidemiologische eenheden moet worden verminderd.
2. De maximumtermijn voor het bereiken van de doelstelling.
3. De definitie van de epidemiologische eenheden als bedoeld in punt 1, en
4. De definitie van de nodige testschema's om na te gaan of de doelstelling is bereikt.

BIJLAGE II

BESTRIJDING VAN DE IN BIJLAGE I VERMELDE ZOÖNOSES EN ZOÖNOSEVERWEKKERS**A. Algemene eisen voor nationale bestrijdingsprogramma's**

Het programma dient rekening te houden met de aard van de zoönose en/of de zoönoseverwekker en met de specifieke situatie in de lidstaat, en:

- a) in het programma moet melding worden gemaakt van het doel ervan, met inachtneming van de omvang van de betrokken zoönose;
- b) in het programma moet melding worden gemaakt van:
 1. Algemeen
 - 1.1. de aanwezigheid van de betrokken zoönose in de lidstaat, met een specifieke verwijzing naar de resultaten van de bewaking overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn . . ./EG van het Parlement en de Raad [inzake de bewaking van zoönoses en zoönoseverwekkers en houdende wijziging van Beschikking 90/424/EEG van de Raad en intrekking van Richtlijn 92/117/EEG van de Raad],
 - 1.2. het geografische gebied of, indien van toepassing, de epidemiologische eenheden waarop het programma van toepassing is,
 - 1.3. de infrastructuur van de betrokken bevoegde autoriteiten,
 - 1.4. een lijst van de erkende laboratoria waar de in het kader van het programma verzamelde monsters worden onderzocht,
 - 1.5. de bij het onderzoek van de zoönoseverwekkers gebruikte methoden,
 - 1.6. de officiële controles (inclusief bemonsteringsschema's) van diervoeders, koppels en/of beslagen,
 - 1.7. de officiële controles (inclusief bemonsteringsschema's) in andere stadia van de voedselketen, en van diervoeders,
 - 1.8. het type maatregelen dat door de bevoegde autoriteiten is vastgesteld met betrekking tot dieren of producten waarbij zoönoses of zoönoseverwekkers zijn gevonden, vooral ter bescherming van de volksgezondheid,
 - 1.9. de ter zake relevante nationale regelgeving;
 2. Met betrekking tot de levensmiddelenbedrijven waarvoor het programma van toepassing is:
 - 2.1. de productiestructuur voor de betrokken soort en de producten daarvan,
 - 2.2. de productiestructuur voor diervoeders,
 - 2.3. relevante gidsen voor goede veehouderijpraktijken of andere richtsnoeren (bindende of facultatieve) waarin ten minste worden omschreven:
 - het hygiënebeheer op bedrijven,
 - maatregelen om de insleep via dieren, voedermiddelen, drinkwater, op het bedrijf werkend personeel te voorkomen,
 - de hygiëne bij het transport van dieren van en naar het bedrijf,
 - 2.4. veterinaire routinetoezicht op de bedrijven,
 - 2.5. registratie van de bedrijven,
 - 2.6. door de bedrijven te registreren gegevens,
 - 2.7. documenten waarvan de dieren bij verzending vergezeld moeten gaan,
 - 2.8. andere relevante maatregelen om de traceerbaarheid van dieren te garanderen;

- c) het programma moet voldoen aan de in deel B vastgestelde minimumeisen inzake bemonstering;
- d) het programma moet waar van toepassing voldoen aan de in deel C tot en met E vastgestelde specifieke eisen.

B. Minimumbemonsteringsvoorschriften

1. Zodra het in artikel 5 bedoelde bestrijdingsprogramma is goedgekeurd, moet de exploitant van een levensmiddelenbedrijf, op eigen kosten, monsters laten nemen voor onderzoek op de in bijlage I genoemde zoönoses of zoönoseverwekkers, met inachtneming van de onderstaande minimumbemonsteringsvoorschriften.

Zoönose/zoönoseverwekker	Diersoort	Gegevens	Monster moet ten minste representatief zijn voor deze productiestadia
Salmonella, alle serotypes die van belang zijn voor de volksgezondheid ^(a)	1. Vermeerderingskoppels van Gallus gallus		
	1.1. Opfokkoppels	a) diervoeders b) levende dieren	i) ééndagskuikens ii) 4 weken oud iii) 2 weken vóór overgang naar legfase of verplaatsing naar legeenheid
	1.2. Volwassen vermeerderingskoppels	a) diervoeders b) levende dieren	i) om de twee weken tijdens de legperiode
Salmonella enteritidis en Salmonella typhimurium	2. Commerciële legkippen	a) diervoeders b) levende dieren	i) ééndagskuikens ii) legkippen 2 weken vóór overgang naar legfase of verplaatsing naar legeenheid
	2.2. Legkoppels	a) diervoeders b) levende dieren	i) om de negen weken tijdens de legperiode
Salmonella, alle serotypes die van belang zijn voor de volksgezondheid ^(a)	3. Slachtkuikens	a) diervoeders b) levende dieren c) antemortemkeuring	i) voor de slacht afgevoerde dieren
Salmonella, alle serotypes die van belang zijn voor de volksgezondheid ^(a)	4. Kalkoenen	Antemortemkeuring	i) voor de slacht afgevoerde dieren
	5. Varkens	Antemortemkeuring	i) voor de slacht afgevoerde dieren

^(a) De serotypes worden vastgesteld wanneer de doelstelling wordt vastgelegd.

2. De verzamelde gegevens gaan vergezeld van de volgende informatie:
- a) datum en plaats van bemonstering.
- b) identificatie van het koppel/beslag.
3. Immunologische tests mogen niet worden gebruikt wanneer de dieren zijn gevaccineerd, tenzij is aangetoond dat het gebruikte vaccin niet interfereert met de gebruikte testmethoden.

C. Specifieke eisen voor vermeederingskoppels van *Gallus gallus*

Wanneer, op basis van een onderzoek overeenkomstig het bepaalde in punt 1 van de tabel in deel B.1 de aanwezigheid van *Salmonella enteritidis* of van *Salmonella typhimurium* is bevestigd bij dieren in een vermeederingskoppel van *Gallus gallus*, moeten de volgende maatregelen worden getroffen.

Niet-bebroede eieren van een koppel moeten worden vernietigd, worden bestemd voor de vervaardiging van eierproducten of een gelijkwaardige behandeling ondergaan waarbij de uitschakeling van *Salmonella enteritidis* en *Salmonella typhimurium* gegarandeerd is, overeenkomstig Verordening (EG) nr. .../... [inzake levensmiddelenhygiëne].

Onverminderd de voorschriften van deel E hierna moeten alle dieren — inclusief eendagskuikens — van het koppel worden geslacht of vernietigd, waarbij elk risico op verspreiding van salmonella zoveel mogelijk wordt voorkomen. Het slachten moet gebeuren overeenkomstig [bijlage II, sectie II, hoofdstuk IV, punt 11] (de toepasselijke bepalingen) van Verordening (EG) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad van ... [houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong] en [bijlage II, hoofdstuk III, sectie I, punt 5] (de toepasselijke bepalingen) van Verordening (EG) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad [houdende vaststelling van uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de organisatie van officiële controles van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong].

Als in een broederij nog broedeieren aanwezig zijn van koppels waarin de aanwezigheid van *Salmonella enteritidis* of *Salmonella typhimurium* is bevestigd, moeten die eieren worden vernietigd of worden behandeld als categorie 3-materiaal overeenkomstig Verordening (EG) nr. .../... van het Europees Parlement en van de Raad van ... [tot vaststelling van de gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten].

D. Specifieke eisen voor koppels van legkippen

Met ingang van 1 januari 2008 mogen eieren uitsluitend voor rechtstreekse menselijke consumptie (consumptie-eieren) dienen als zij afkomstig zijn van een commercieel legkippenkoppel dat na uitvoering van de tests van punt 2 in de tabel van deel B.1 niet besmet is gebleken.

Eieren afkomstig van een koppel met onbekende status waarvan wordt vermoed dat het besmet is, of van een besmet koppel, moeten worden bestemd voor de vervaardiging van eierproducten of een gelijkwaardige behandeling ondergaan waarbij de uitschakeling van *Salmonella enteritidis* en *Salmonella typhimurium* gegarandeerd is, overeenkomstig Verordening (EG) nr. .../... [inzake levensmiddelenhygiëne].

Onverminderd de voorschriften van deel E hierna moeten alle dieren worden geslacht of vernietigd, waarbij elk risico op verspreiding van salmonella zoveel mogelijk wordt voorkomen. Het slachten moet gebeuren overeenkomstig [bijlage II, sectie II, hoofdstuk IV, punt 11] (de toepasselijke bepalingen) van Verordening (EG) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad van ... [houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong] en [bijlage II, hoofdstuk III, sectie I, punt 5] (de toepasselijke bepalingen) van Verordening (EG) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad [houdende vaststelling van uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de organisatie van officiële controles van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong].

E. Specifieke eisen voor koppels van slachtkuikens

Met ingang van 1 januari 2009 is het volgende criterium van toepassing voor het in de handel brengen van vers pluimveevlees, tenzij het bestemd is voor industriële hittebehandeling of een andere behandeling waarmee salmonella kan worden uitgeschakeld, overeenkomstig Verordening (EG) nr. .../... [inzake levensmiddelenhygiëne]:

„Salmonella: afwezig in 25 gram”

Deze eisen kunnen volgens de in artikel 14, lid 2, bedoelde procedure na raadpleging van het ter zake bevoegde wetenschappelijke comité worden herzien.
